

LLIÇÓ 5

24-30 de juliol

"Vine a mi ..."

TARDA DE DISSABTE

Llegiu per a l'estudi d'aquesta setmana: *Matt. 11: 20-30, Mat. 5: 5, Deut. 18:15, Gal. 5: 1, Èxode. 18: 13-22, Gal. 6: 2.*

Text de la memòria: "Vine a mi, tots els que sou treballadors i carregats, i us donaré descans" (*Mateu 11:28, NKJV*).

"Vine a mi, tots els que sou treballadors i carregats, i us faré descansar".

Quina meravellosa promesa que Jesús ens ha donat aquí. Al cap i a la fi, qui entre nosaltres de vegades no s'ha sentit carregat de pes, si no tant amb la feina mateixa (tot i que sovint pot ser així), sinó amb el treball i la càrrega que comporta la vida mateixa? I Jesús aquí ens diu que, sí, sap el que passem i sí, ens pot ajudar, és a dir, si el deixem.

I després, després de dir-nos que portéssim el seu jou, Jesús diu: "El meu jou és fàcil i la meva càrrega és lleugera" (*Mateu 11:30, NKJV*). Dit d'una altra manera, *desfeu-vos dels jous i les càrregues que porteu (doneu-me'ls) i, en lloc d'això, assumiu el meu, ja que els meus són més fàcils de suportar.*

Com podem experimentar la resta de què parla Jesús? Al cap i a la fi, vivim en un món on, després del pecat, el Senyor va dir a Adam: "Amb la suor de la teva cara menjaràs pa" (*Gn. 3:19, NKJV*). Per tant, hem sabut com és treballar i portar càrregues que poden semblar massa difícils de suportar, almenys soles.

Estudieu la lliçó d'aquesta setmana per preparar-vos per al dissabte, 31 de juliol.

DIUMENGE ↑

25 de juliol

"Et donaré descans"

Llegiu Mateu 11: 20-28, quan Jesús diu: "Vine a mi, tots els que sou treballadors i carregats, i jo us donaré descans" (NKJV). Quin és el context d'aquesta afirmació? Com ens dona Jesús aquest descans?

Com tots nosaltres, Jesús mai no va parlar sense context. Per comprendre'l, hem d'entendre el context específic que envolta una afirmació particular, sobretot si volem evitar malentendre Jesús.

Mateu 11 marca un punt d'inflexió a l'Evangeli de Mateu. Les declaracions que denunciaven importants ciutats galileanes són les més dures que s'han escoltat fins ara a l'Evangeli. Jesús no corre favors; Posa el dit on fa mal; S'associa amb les persones "equivocades" (*Mat. 9: 9-13*) ; La seva afirmació de poder perdonar els pecats és escandalosa als ulls dels líders religiosos (*Mateu 9: 1-8*) .

De fet, Jesús pronuncia algunes paraules que condemnen poderosament a la gent, fins i tot comparant-les, desfavorablement, amb Sodoma, considerat llavors (com avui) com un lloc de maldat implacable. "Però us dic que serà més tolerable per a la terra de Sodoma el dia del judici que per a vosaltres" (*Mateu 11:24, NKJV*) .

Les tensions augmenten, però, enmig de tot això, Jesús canvia d'engranatges i ofereix un veritable descans. Ho pot fer perquè "tot el meu Pare m'ha lliurat i ningú coneix el Fill, tret del Pare" (*Mateu 11:27, NKJV*) . La capacitat de Jesús per descansar es basa en la seva divinitat i la seva unió amb el Pare.

Abans de poder descarregar les nostres càrregues, hem d'entendre que no les podem carregar soles. De fet, la majoria de nosaltres no vindrem si no hem reconegut la nostra veritable condició. La invitació de Jesús es basa en les necessitats.

La seva declaració a Mateu 11:28 comença amb un imperatiu en l'original grec. "Vine" no és opcional; "Venir" representa la condició prèvia per trobar descans. "Vine" significa que hem de cedir el control. En un moment en què podem controlar convenientment moltes coses de la nostra vida a través dels nostres telèfons intel·ligents, venir a Jesús no és la direcció natural. De fet, per a la majoria de la gent, la rendició és la part més difícil de la vida cristiana.

Ens encanta parlar i, amb raó, de tot el que Déu fa per nosaltres en Crist i de com no podem salvar-nos a nosaltres mateixos i similars. Tot això és cert. Però al final, encara hem de prendre la decisió conscient de "venir" a Jesús, que significa rendir-se a Ell. Aquí és on la realitat del lliure albir esdevé el centre de la vida cristiana.